

דברי הכפר

מדריך לרגעים היסטוריים גדולים

אם יש את נפשך לצאת בשלום
מרגעים היסטוריים גדולים –
חפש לעצמך עסוקים צדדיים,
ונסה לא לצאת מהכלים.

השקף לכוון הים החיכון,
הצבע על מטוס שעובר,
ושמור על לבך במקום הנכון
לבל ישבר.

השמר לבל תצא בעין ובטן
מרגעים היסטוריים גדולים:
כולם היו רוצים לצאת מהם בחן –
אבל רק מעטים יכולים.

חשוב נא בטקט על מה טיבוא
ועל מה טהיה מכבר,
למד לנגן המנונים חדשים
המטך לנגן התקווה.

נעמי סמר

"דברי הכפר"

כפר הנטיא

מס' 544

6.1.78

כ"ז סבת תשל"ח

מה נשמע בארץ?

בליל שבת שמענו ספורי זוועה על שחיתויות, מעילות ושאר מעשים יפים מפי העתונאי בנימין זאב יפת, שהוא, בדרכים לא פחות יפות נסה לגלותם. הוא בכל אופן, רחק את הקהל בשצף קצב דבורו עד לאחר חצות.

ובמוצאי שבת - בצאת השנה האזרחית הישנה וכניסת שנת 78' חזינו בסרטונים שונים, קצת פרודיות על גרעין השנה שחלפה - קצת פופאי וצ'רלי צ'פלין שהלך לעולמו - ואחר כך רקודים במועדון. על הצלחת ערב זה היו הדעות מחולקות. מה שלא היה "שנה טובה" לכולכם.

וורני והילרי אפטרט נסעו לחו"ל לסעוד הורים וקרובי משפחה ואנו מאחלים לכולם החלמה מהירה. גם דודו יצא בימים אלה לחו"ל ואנו מאחלים לו הצלחה במעשיו ולהתראות לכולם.

ברוכה הבאה ליעלי נתן שהשבוע חוזרת לארץ ולמשק.

חברים וילדים רבים נפלו קורבן למחלת הספעת הפוקדת את כל חלקי המדינה, ומזג האוויר לא עוזר לתהליך ההחלמה. גם המדפיסות הקבועות של "דברי הכפר" הושפעו מן המצב, לכן מלאכת ההדפסה נעשתה על ידי ידיים (ומכונות כתיבה) רבות.

שכולם יהיו בריאים!

הפעם אני חורגת קצת מן המתכונת הרגילה של "מה נשמע" ומקדישה את היתר ל:

מה נשמע בין הבנים והבנות המסתחררים

בחודשים ובשבועות האחרונים חזרו הביתה מספר בנים ובנות, לאחר שגמרו את שרותם הצבאי, פטו מדים - ולבשו בגדי עבודה. כל בנות "סנונית" הסתחררו, אחרוני בני "איל", וראשוני בני סנונית, ואף כמה בנות "דרוד".

לאחר שנתיים, שלוש ואף ארבע ויותר שנות שירות וניתוק מהבית, אין זה דבר של מה בכך ליפול פתאום לתוך חיים אזרחיים, להסתגל לכל מערכות הקבוץ ולהיות בפעם הראשונה "חבר מהטורה".

אין בכוונתי לערך כאן מעין סקר על "הסתגלותו של הבן המסתחרר מהצבא לחיי קבוץ" (או משהו דומה). רציתי פשוט לשאול את הבנים על המרגש שלהם בבית, על תכניותיהם לעתיד ואיך נראה להם הקבוץ בעיניהם של בוגר (ולא כשל ילד, כמו מלפני הצבא). נוכחתי, לאחר שהחלפתי מילים עם כמה מהבנים, שאין להם עוד תכניות ברורות, הכל עוד טרי וחדש מדי.

נאוה - השתחררתי רק לפני שבוע. מה אפשר כבר להגיד אחרי כל כך מעט זמן? בינתיים אטאר במסך לכמה חודשים ואז אחליט. אני עובדת בחדר האכל. זה נהדר לגמר את הצבא. לצערי, אין לי כל כך הרבה חבר"ה בבית, כי כל היתר עוד משרתים, והיחידה טגם השתחררה מ"דרור" זו גילה, והיא בירושלים.

למודים? אחליט על זה בבוא הזמן.

ציון - הייתי בטנת טרות וטרתי 3 שנים. עכשיו אני כבר חדשים בבית. עובד בנוי. אני רואה איפה חשיבות גדולה של הבן לחזר למסך אחרי כל כך הרבה זמן ולהכיר את המסך כשהוא, הבן, כבר איננו ילד. כך מכירים אין המסך עובד - מבחינת העבודה היום-יומית וכל הפעילות טיטנה - ואני רואה חשיבות בזה שעושים את זאת לפני שיוצאים טוב את המסך. אישית, יש לי פעילות מעל ומעבר לראש: מדריך י"ב, סמינרים, חוגים וכו'.

חסר כאן בבית המומנט של ה"ביחד". יש בחברה חלוקה לחברות קטנות, כשכל אחד מסתגר במסגרתו הוא. גם הצעירים. לא הרבה מוכנים לעטות מעל ומעבר לעבודה. אני אטאר במסך לפחות שנה. אחר כך נראה. לא בוער לי תו"ל. בינתיים אין לי עוד טום תוכניות מגובשות - לא לגבי למודים וגם לא לגבי טום דבר אחר.

אמיר - (גם כן השתחרר לפני כחדשים). המסך נותן בחירה חפסית במקום עבודה, דואג להמשיך המסלול של הבן החוזר מהצבא - יהיה זה ללמודים או עזרה ביציאתו לטנת חופש לחו"ל, וטוב שזה כך. אני מכיר קבוצים אחרים, שהם הרבה יותר קטוחים, מחייבים את הבן לעטות שנה של עבודה במפעל סלטהו או טרות - ועושים חטבונות קטים מאד עם הכספים. כאן, אצלנו, אני מרגיש שהולכים לקראת הבן.

מה שלא טוב, הם תנאי המגורים לחייל החוזר, כי לא תכננו נכון את הצרכים ואין רכוז של צעירים טרועים לגור בטכנות. יש אמנם מקומות שמתאימים לנו - אך הם תפוסים על ידי צרכנים אחרים.

מבחינה חברתית אני חושב שאם החבר החדש למצא התעסקות, תמיד יש מה לעטות, גם מחוץ לעבודה. יש אמנם נסיה בין החברים להתבודד, אך זה טבעי.

ולסיכום, אני לא נטאר כאן כדי "להרויח את המימון לנסיעה לחו"ל". כטארצה לצאת, אקום ואצא - אך אין לי כרגע טום תכניות.

עודד - (הוא ותיק מטוחררי המחזור האחרון וספק שייך לקבוצה הזו או לקבוצה שלפניהם. ובאמת, כטטאלתי אותו - כמה זמן? הוא לא ידע. אם אני שואלת אותו כמה זמן מאז שהשתחרר, או עד טיסע. אך מכיון שהוא טוהה במסך יותר זמן מהאחרים - דוקא מעניין לטמע אותו)

והנה מה טמסר עודד: אני נמצא במסך עכשיו כחצי שנה. אני עובד בחולה ומרוצה מהעבודה. היום יש קבוצה של צעירים במסך ויש עם מי לדבר. בכלל יש לי הרגשה שחזרתי הביתה.

התוכנית שלי לנסע לחו"ל בקרוב מאד - תוך חצי שנה או פחות. אחרי זה אחזור למסך - אולי ללמד. אך, כמו רוב החבר"ה אינני יודע באיזה כוון.

הייתי רוצה להעיר הערה אחת לגבי התקנון האחרון שעליו החליט הקבוץ בקטר לבן מטוחרר צה"ל. אני חושב שהדרך היחידה שהבן חוזר מהצבא ירגיש טוב, היא טיטנה כאן תקופה ממושכת (ולא כמה חודשים בלבד) וטיהיה לך כאן חברה בבית. אם ע"י התקנון החדש הטגנו את זה - אז בהחלט כדאי היה להחליט כך.

מ ה ט ו ב ו מ ה נ ע י ם

* סוף שבוע וחוס מאד עבר עלינו. הרצאתו של בנימין זאב יפת, שרתקה צבור של 60 - 50 איט, נשמעה כאילו היתה לקוחה ישר מספורי אלף לילה ולילה. למחרת חגגנו את סיום 1977 וראשיתה של 1978. נראה שהנסיון לגוון את תכנון של הערב ולבצע אותו יחד עם המתנדבים (ולא להשאיר אותו להם לחלוטין) עלה יפה הפעם.

* הערב - הקזינו של ג'ם.

נוסף לפריטים המסורתיים יש הפעם כמה חידושים. אגב, שמו של ג'ם הולך לפניו בתנועה הקיבוצית ובעיקר באזורנו. בשבועות האחרונים הוטאל הקזינו לכפר בלום ולמסגב-עם ויש עוד בקטות מקיבוצים אחרים.

* בשבוע הבא - קברט. הופעות טונות וריקודים.

* ובעוד שבועיים - סרט: "ילדי גן העדן" אחד מן הסרטים הקלסיים הצרפתיים עם ז'אן לואי בארו. מי שלא ראה - אל יחמיץ, מי שכבר ראה בוודאי ירצה לראות טוב.

* חוג נוסף הולך ומתארגן בימים אלה. חוג לריקודי-עם. המדריך - עודד אבידור, והחוג מיועד למתחילים. אם יש עוד חברים כמוני, המרגישים חסכול בכל פעם טרוקדים רקודי-עם והם נאלצים לטבת בצד או לנסות ללמוד את הרקוד תוך כדי צפייה ברגליהם של אחרים - לכם מיועד החוג הזה. כדאי לנצל את כסוריו של עודד כל זמן שהוא נמצא פה אתנו.

* חודש ינואר כפי שאנו רואים, מיועד לפעילות קלה ומבדרת. חודש פברואר עתיד להיות יותר רציני - נקדיש אותו לסדרה של תכניות הקטורות ב-30 שנות המדינה.

ובינתיים -

שבת שלום וכולם -

תמר וולפין

* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *

עמליה - הייתי בשדה בוקר בשנת שרות שלפני הצבא ואחרי שחרורי מלפני כשנה חזרתי לשם. הייתי שם שנה נוספת והחלטתי שזה לא זה.

עכשיו אני כאן עד שימאס לי. יש שוני גדול מאד בין שדה בוקר והקבוץ שלנו - הכל כאן גדול יותר - גם המשק וגם החברה. אני עובדת בפרדס וזה בסדר גמור. העתיד? אני חושבת על נסיעה לחו"ל באחד השלבים. לימודים? אין מחשבות בכוון זה.

ענת - השתחררתי לפני כחודשיים. לקיבוץ לא רציתי לחזור בשום פנים ואופן. רעיון העיר נוקד בי כבר הרבה הרבה זמן - שנים... לכן, מיד אחרי השחרור יצאתי לנסות קצת את העיר - עבדתי, התיאשתי וחזרתי אחרי שבועיים!

לא רציתי לחזור, כי אחרי שיצאתי מהתווים הקבוצי שלוש שנים (ש.ש. וצבא) אבדתי כמעט כל קשר עם המשק - חברתית ורעיונית. המשק נשאר לי בית הורים נעים וחם, שטוב לבוא אליו בחופשים מהצבא, וחיו לא.

הכרתי המון אנשים חדשים בחוץ, המון חברים וחברות, שהקשר איתם נקטר לא מחובה ולא מהכרח, אלא התחיל מבסיס נכון ואמיתי. אט-אט מצאתי עצמי מסתייגת מהמון דברים בקיבוץ. מדרך החיים, מהמחשבה, מהאסימטות, מהמורבקות, מהדעה הקדומה הנוראית הזאת. וראיתי פתאום שאין לי בעצם מה לחפש כאן. ולמרות הכל - חזרתי. אולי בעצם זו נקודה רעה לחובתי, ולא הדרך הנכונה, שאם אני לא מאמינה בה, אז מדוע חזרתי אליה?

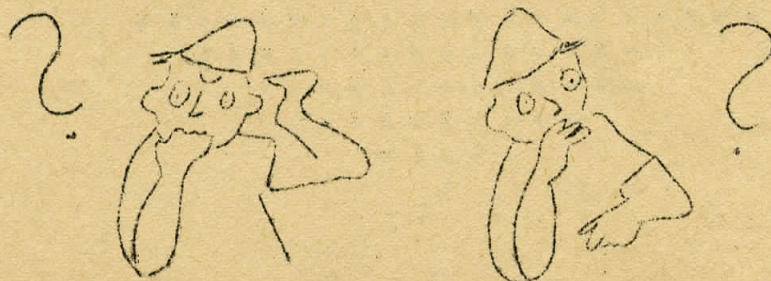
די ברור לי שהקושי בחוץ טבר אותי ולא ניסיתי להלחם בו, כי אין בי את התכונה הזו, כי מעולם היא לא היתה נחוצה לי כאן! ולמרות ואף על פי כן - בית זה בית, היה, הווה ויטאר, וכמה שתרצו להלחם בזה - לא תצליחו. אחרי הצבא רוצים טיפ-טיפת שקט, שלווה ועוד כל מיני כייפים שיש כאן - לעבוד ולנטוש וזה הכל. בעצם - גם לעשות מחוץ לשעות העבודה, ואולי אפילו כל היום להיות עסוקים, זה עדיין נשאר כייף של שקט.

העתיד? בווער! חמיד בער! לפני השחרור עוד אפשר היה לחלום ועכשיו כבר צריך להתחיל לבצע. זה הלך מחטבה בן זמננו, רבותי! אבל עליין שום דבר לא ברור לי, אולי ללמוד - אולי?? לא יודעת - נראה.

לטיכום, ניסיתי ולו רק במעט, לדובב כמה מבנינו "טטבו לצור מחצבם". לצערי לא הספקתי לדבר עם כולם. ברור שזהו רק בקצה המזלג, אך ברור גם מתוך שמיעת דברי הבנים שעלינו לדבר אהם להקטיב להם וגם להשמיע. לי בכל אופן היה רושם שזה עיקר בקשתם האלמית.

ראינה

יעל נ.

מפעל הבונים 1977 - ומפעל הבונים 1983

קודם כל 1977. זוהי השנה האחרונה ששנת הכספים של המפעל שונה משאר הענפים - ומסתיימת עדיין בדצמבר. ב-1978 - השנה תסתיים בסוף ספטמבר - כך שהחודשים אוקטובר-דצמבר 1977 יופיעו פעמיים: כרבע האחרון של 1977 - וכרבע הראשון של שנת תשל"ח! (למזלנו הרבע הזה היה יוצא מן הכלל טוב - ובמיוחד בחודשים נובמבר ודצמבר, הגענו לרמת מכירות שאפילו לא חלמנו עליה. בברזים המחזור עלה מעל 4.5 מיליון ל"י בחודש אחד, ובקושי התאוששנו מההשג האדיר הזה, היצוא בדצמבר עלה מעל \$300,000!).

אין עדיין נתונים סופיים, אך אין ספק שזאת הייתה שנה כלכלית טובה מאד ואם רמת הרווחים ירדה במשהו, המחזור הגדול, אשר עבר מעל התוכנית האופטימית של 52 מיליון ל"י, השאיר רווח נאה מאד. אבל כאן הצהרה לכל חברי כפר הנשיא: בזמן של אינפלציה דוהרת, כאשר מס ההכנסה מוטל על הרווח המאזני (המנופה בגלל האינפלציה!) אז כמעט כל הרווח "נאכל" על ידי הגדלת המלאי, החייבים והמס ובעצם מי שאיננו מרויח טוב, אז ההון העצמי נשחף - כך שמזמן כבר הבריות לא רוצים להשקיע בתעשייה אלא באיגרות חוב ולאחר מכן במניות!

מספר החברים אשר עובדים במפעל עמד יציב סביב 58 חברים, עד שבחודשים האחרונים של השנה נכנסה קבוצה שלמה - והמספר היום: 64 חברים חברות והורים - וכן ירבו! המגמה לשלב חברים גם במחלקות הייצור המשיכה השנה. כאן הרשימה השלמה של אלא אשר נכנסו (14) ואלא אשר יצאו (8).

יצאו מהמפעל

נכנסו למפעל

1. הלרי קפלן (מזכירה)	1. דוד סטיל	1. קנ"ן חלקי ברזים
2. שולמית (שרטוט)	2. דוריס	2. הרכבה ורויח
3. עדנה קלמן (מזכירה)	3. פיקי	3. קונסטקציה
4. סיד פרבי (מחסן ברזים)	4. דוד ריפקינד	4. "
5. אבי נ. (קונסטקציה)	5. ראובן גוטר	5. מחסנאי-ברזים
6. דפנה (שרטוט)	6. קני	6. בית היציקה (חמרן)
7. שושנה י. (ניהול מלאי)	7. כוכבה	7. מזכירה
8. דוד ריפקינד	8. ג'ין וטרמן	8. תמחיר
	9. פנינה גולן	9. הנה"ח
	10. דב קולט	10. הרכבת ברזים
	11. מוסי	11. "
	12. גיינור	12. עיבוד שבבי
	13. ג'סון	13. בית היציקה (נירוסטר)
	14. ארווין	14. בית היציקה (חמרן)

משך השנה היו כמה דיונים קשים על העתיד הרצוי למפעל, וכאן החברים נקטו בעמדות די קטוחות לפי השקפותיהם - אבל לבסוף הגענו לכעין קונסנסוס כללי - על עתיד המפעל.

מפעל הבונים 1983: אנו מצפים שיכנסו למפעל כעוד 30-35 חברים בשנת השנים הבאות, מספר גדול מאד, אבל הכרחי על מנת לצמצם מספר השכירים ל-20 (לעומת 105 היום). אם נוסיף קומץ זמניים או ס"ה העובדים בהבונים יהיה 125 לעומת 175 ב-1977.

לא ברור בשלב זה האם נצטרך לוותר על מוצר מסוים על מנת לעמוד במסגרת המצומצמת הזאת, או די להוציא חלק מהייצור מחוץ לתחילי המפעל, או על ידי שותפות עם גורם חוץ - אלא שהיום בודקים כל האפשרויות על מנת להגיע למסגרת המוסכמת.

קושי נוסף, שטרם התמודדנו איתו, זה מציאת פתרון הוגן לכל השכירים אשר יפלטו מהמפעל. חלק ילכו באופן טבעי ובאופן הדרגתי - מרצונם החופשי - לחפש עבודה אחרת, או הליך למגורים אחרים.

אבל לכל היותר - נצטרך למצוא פתרון אשר יענה על התחייבותנו המוסרית לציבור העובדים - חלק עם ותק רב, פתרון אשר יענה על דרישות מועצת הפועלים באזור פיתוח.

הענף סובל מבעיה כרונית של חוסר "אבא" - כאשר במשך 12 החודשים האחרונים הוא עבר "ארבעה" מרכזים שונים ומי שיוצא הכי נפסד זהו הענף - כמוכן! באופן עקרוני הפרדס עומד היום בפני פרשת דרכים ויתכן שיוחלט בקרוב על עקירה של שטחים לא רווחיים בתוכו.

לא עמדנו במטרה של להגיע ל- 1000 מיכלים במוקדמות (שבהם המחירים פי שתיים וחצי גבוהים מיתר העונה). ואולם שלחנו 600 מיכלים, שזה בהחלט מספר מכובד לעומת שנים שעברו. כעת אנחנו עומדים על בסביבות 1300 מיכלים כאשר המשימה היא קסיף של ס"ה 3000 מיכלים - ואולי יותר.... כך שהקסיף עשוי להמשיך עד חודש מאי. מבחינת צוות העובדים הקבוע (?) כיום: אמיר, עמליה, יעקב, מיכאל ועוד מספר כלבים שאוכלים את מושבי הנהג פלוס הממטרות הסעימות ביותר.

יֵאֵר ד.

[illegible]

ימי הולדת

יממי נישואים

11/1	כוכבה חצור	8/1	תמר פוסט
12/1	פרל בן-עטר		ירדנה שרקי
13/1	נירה סולומון		אלן וויסהם
14/1	גרמי גרינברג	9/1	אורי שובל
	אסתר נצר	10/1	גרשון אפשטיין

14/1 שריטה וג' סינה

נדליק ~~נדר~~ זכרון ל:
דוריס לברט כט/טבת-תשכט
(17.1.69)

-

הודעה מועדת השיכון
הרשימה לפרויקט עומדת להסגר ב- 20.1.78.
חברים עם בקשות שעדיין לא פנו אלנו,
מבקשים לגשת לאחד מאנשי הועדה עד אז.

[illegible]

המשך דו"ח המפעל

על מנת להפעיל את הבונים עם 125 עובדים בלבד וגם להשאיר רווח טוב, יהיה צורך להכניס מיכון רב, לזלזל כמה שזה ניתן, מחלקות הייצור, השרומים והניהול. וכאן יש לנו יתרון אחד גדול: היות והמפעל נמצא באזור פיתוח, בנוסף הוא מפעל עם יצוא (1977 \$ 1,900,000 !!) אז מקבלים ממון ממסלתי מסובסד עד ל 90% מכלל ההשקעות! כך שהבעיה היא לא כל כך של ממון אלא של צוות טכני לקלוט את הציוד החדש. טכנאים, חשמלאים, משרטטים, טכנאים, מפעילים מאומנים, כל אלא בחסר אצלנו והכרחי לשלוח חברים ללמוד ולהשתלם. וכאן בהחלט אפיק אשר יכול למשוך גם את הדור הצעיר של כפר הנשיא.

ומה בקשר לשנה הבאה? לא תיכננו גידול רציני בייצור עקב החסר בידים עובדות וזאת גם שנה שלא נוכל להגשים חלק גדול מתוכנית הצימצום, אלא שנה שבה נחנך באופן מפורט תוכנית הצימצום ונביא אותה לאישור האסיפה. למטרה הזאת שחררנו את אריה ניצן מעבודתו הנוכחית בחדר כלים ועכבנו הכנסתו לתפקידו החדש כרכז אגף הנירוסטר - על מנת לאפשר לו לחפש דרכים לצמצם מספר העובדים באגף שלו - ולמצוא שילות עבודה מתאימות לחברי קיבוץ. באגף השני של המפעל (חמרן) העבודה הזאת כבר נעשתה, כך שבתשל"ח נגמור את כל התכנון הכללי.

קו ל ין פ .

ב י נ י ב ר ל ב י ק ע צ מ נ ו

תרבות-שמרנות . . . העיקר שיאהב את אמו.

אני באמת מודע לעובדה שהיהודים תרמו לתרבות העולם, אבל אינני בטוח אם הלא-יהודים מחשיבים עד כדי כך את מעשינו.

אכן, ארבינג ברלין הלחין "אני חולם על חג-מולד לכן"; האחים מרקס הצחיקו את העולם במשך שנים רבות; אפשטיין (יעקב ולא גרשון), הפסל, יצר פסל ענק של ישו שנמצא בקתדרלה של לנדאף; קרל מרקס, בן לשני יהודים, עדיין מפחיד את העולם הקפיטליסטי ואיננו מובן ע"י רוב העולם הקומוניסטי; אינשטיין היה, אולי, הפיסיקאי הגדול ביותר שהמדע ידע, וישוע מנצח עשה מה שכל אמו יהודיה מפחדת ממנו - הרג את עצמו למען קדום העסק. (מכתב מחאה לכותב טור זה מאת הארכיבישוף קאפוצ'י יופיע בשבוע הבא בעלון זה.)

העולם מגיב בפהול, ואומר: אז מה ?

היהודי, מאז שנחנו לו לצאת מן הגיטאות, מוכן לעסק בתרבות, בדור, מדע, פשע, זנות, מוסיקה, רפואה ומהפכות. חלק מזה הוא עושה מפני שהוא רוצה לשנות את העולם, חלק מזה מפני שיש לו כשורים וחלק מפני שזה מכניס את הכסף לכיס. מה זה מוכיח ? אולי שהיהודי הוא הקוסמופוליטן היחיד בעולם הזה - הוא תרם לכל התרבויות, שמש שמן לגלגלי כל המהפכות, והזניח את תרבותו. עובדה.

ג'ורג' פרידמן (יהודי צרפתי מתבולל) כתב בספרו, "קץ העם היהודי" דברים כוטים אלה בין היתר:

"אזה פראדוקס. מדינה ישראל, שלגבי הרבה יהודים מאמינים מהווה את הגשמת אותן הבטחות שהבטיח הקדוש-ברוך-הוא לעם הנבחר, מפגינה היום את אי-המאחדות שלה, אי-המיוחדות שלה ואי-הקיומיות שלה. הנסוי הישראלי חותר מתחת ליסודותיה של דת היהדות."

מהן העובדות? (אני מודה ומתוודה שהן העובדות שאני רואה.) התנועה הקבוצית, שהיא החקווה היחידה לחברה יהודית שוויונית בעלת ערכים במדינת ישראל, היא חברה חילונית שהצליחה, במשך שנים רבות, להשניא הרבה מן הערכים היהודים על בניה.

הסיבה: משוואה מתימטית פשוטה:-

גלות = דת
אבל גלות היא גרועה
לכן דת היא גרועה

המשך בע'

.

התוצאה: החברה הקבוצית פתחה לכל התרבויות, אבל לא לשלה! על כן בנינו ובנותינו מתחתנים עם לא יהודים, וכוון שלא מעריכים את מה שעם זה יצר במשך כמעט 6,000 שנה והוריש להם, הם זורקים את הכל ויורדים.

ומן הכלל אל הפרט:
בקבוץ זה שתי חברות נרשמו לחוג תנ"ך, וחברה אחת והורה אחת נרשמו לחוג תלמוד. מעל 20 נרשמו ללמד ערבית, ויותר חברים קוראים את העתון שהם מסוגלים להבין אותו בלי מאמץ - "ג'רוסלם פוסט". כמה חברים קוראים ספרות בעברית?

החנוך שאנחנו מקנים לדור הצעיר איננו מוקנה ע"י גננות, מדריכים ומורים בלבד. הסביבה המשפחתית והחברתית משמשת, אולי, הגורם החשוב ביותר בחנוך הילד. התוצאה: המקצוע הקל ביותר לילדינו בבית הספר הוא אנגלית, והקשים ביותר, לפי התוצאות שאני רואה - חנוך לשון והתבטאות ככתב ובעל פה.

ידידי ויריבי (הסלמה עם ראש הממשלה...) כודאי ייעצו לי להמנע מקיצוניות. אבל לולא הקנאי, המשוגע (לפי דיעת בני תקופתו) אליעזר בן-יהודה, שסרב לדבר עם אשתו אלא בעברית, מה היה גורלה של השפה העברית? לולא קומץ החלוצים שהקימו ישובים במקומות עזובים - מה היה גורלה של מדינה זאת?

אני שמח שבנינו ובנותינו יודעים להופיע בערבי בדור בתזמורת, במחול ואפילו במחזות. (כן, כן, בעברית.) אבל כדרך כלל, בנינו בהופעתם בבית החנוך אינם מתבלטים, מעט יוזמים, לא מתאמצים ללמד ומעט מתמסרים לספורט. הם נחמדים כולם, נעימים ברוב המקרים (לא, אל דאגה, הם לא מנומסים), אבל חסרה בהם קנאות שאתה מגלה פה ושם אצל בני משקים (מושבים כקבוצים) אחרים. שח לי חבר לעבודה, "מה אתה רוצה, הבנים כמו ההורים!"

כשאני, בתור מורה-מחנוך, יושב מול הורים שאין לי משהו טוב לדווח על בנם/בתם, הנחמה היחידה שלפעמים מזדמן לי היא, "אבל הוא/היא נחמד(ה)!"

מהו הפתרון? לא המוסיקה של גל ג', עם כל הכבוד למוסיקה הנקראת בלוגראס, לא שם. האמת, כתופעה בודדת היא לא מזיקה, אבל היא לא עוזרת. ובמצב העם, התנועה הקבוצית וקבוץ זה בפרט, בשעה זאת צריכים פתרון של ממש.

לי, כיהודי שמאמין ביחודו היהודי, יש פתרון, אבל אני לבדי לא מסוגל לסתר את השפעתה של סביבה עוינת.

אריק

ח י נ ו ר ! ח י נ ו ר ! ח י נ ו ר !

ביום ד' שעבר, התקיימה שיחה ראשונה - "מגששת" - בעניני חינוך בקבוצנו.

מטרת הערב היתה להפגיש הורים ומחנכים ולהעלות נושאים עקרוניים בחינוך, ובעיות הנובעות מצורת החינוך שאנו מעניקים לילדינו. הכוונה היתה שקודם כל נגדיר את הבעיות, ואז ניגש למלאכת פתרון, בשיחות נוספות, ובעיקר בהידברות בין הגורמים השונים.

המציאות של אותה שיחה היתה מצד אחד מאכזבת, ומצד שני מעודדת.

מאכזבת - מפני שהגיעו מעט מאד הורים שבעצמם אינם קשורים באופן ישיר בעבודה בחינוך. היתה הרגשה שהמחנכים מדברים עם עצמם, כמו בהרבה מקרים בעבר. חסרה ההידברות בין מחנכים והורים.

מעודדת - מפני שהגיעו לשם הרבה צעירים יחסית, רובם בלי ילדים עדיין. כנראה שלהם נושא החינוך הקבוצי חשוב מספיק כדי ל"בזבז" עליו ערב מחיהם.

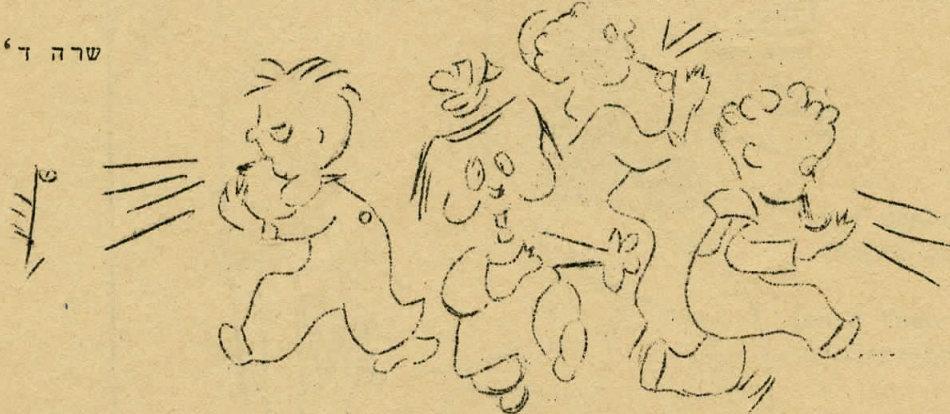
בסופו של דבר היו שם כ-40 איש והספקנו לרשום נושאים מרכזיים הטעונים בירור וליבון.

הנושאים שנראו חשובים לרובם היו:

1. כיצד למשוך עובדים לרשת החינוך.
2. הלינה המשפחתית ובעיותיה בחיי היום-יום.
3. מעורבות ההורים.
4. חינוך קיבוצי - טוב או לא? זה, אולי, הנושא המרכזי שצריכים לנתח ולעבד, כי יתכן שממנו נוכל למצא פתרונות לבעיות האחרות. האם יש בכלל הזדהות עם צורת החינוך שאנו מעניקים לילדינו?

כרגע פועלת קבוצה מצומצמת של חברים בעיבוד החומר ובתיכנון ההמשך. חברים שיש להם הצעות יכולים לפנות אלי או אל ונסה.

שרה ד'

כל שנה כאשר עומדים לאשר את התקציבים האישיים של החבר, תוקף וחי מצב רוח קשה, אני חושבת שאיפה שהו, משהו לא בסדר באיזון החיים שלנו. בצד אחד נו חיים כמיליונרים, שולחים מכתב עם ילדים לחוץ לארץ. ישנם הרבה מקומות, מוסדות שאין בהם הגבלה בשטח הכספי כלל וכלל. בצד שני אפשר להתזכר שעות על עוד כמה גרושים עבור תקציב אישי. בקשר לתקציב של הספקה טונה, שיש ולומונט כחבה כבר הרבה על נושא זה. לא רק שני מסכימה אמה, אבל אצלי זה עוד יותר פשוט. רק עבור קפה אני מוציאה את כל התקציב שלי!!! בקר להלבשה. חולי יור לי לבר הרבה כי אף פעם הטעם והכיס לא הולכים ביחד. מה לעשות!!! מה עם נעליים. מה לקנות עודם עם הסכום הגדול? נעלי בית, סנדלים, נעלי חורף או מגף חורף? נופש!!! פעם היה נהוג לכל חבר יכול לצאת ל 5 ימי נופש למלון הקיבוץ. אחרי מלחמת יום הכפורים בקשר לקצץ והסכימו רק ל 3 ימים. כיום בקושי אפשר לצאת ליום אחד! האים כואי הנטיעה? ו חס וחלילה צוייכים לחכות עד שמקבלים התקפת לב או שזוברים ניהוח קשה? האם לא מגיע לכל חבר שבוע ימים, בעקר לחברים מעל גיל מסוים, של מנוחה בלי ל להתארח אצל הזודה או ידידים טובים? הרי לכל פועל פוט ארץ מגיע מקופת חולים כך וכך ימים מנוחה בשנה.

ובאמת יבירו לי, מה לעשות קוום עם כסף החופש? להוסיף לתקציף הלבשה, נעליים, רהוט

או הספקה קטנה? לקנות מחנה לילדים וחחונים) מעל גיל 18 לא מגיע תקציב לקניה מחנה יום הולדת וכו') וס לאמא ואבא יש יום הולדת עד 120, ואם יש

ידידים טובים, חתונות, ליוות, בר-מצוות וכו?

אני במח מחפלת, שועדת החברה לא מצא לנחוצ ליון בכל הנושאים האלה לפני אישור האספה.

בקצור, מה אני מבקשת? העלאת רציניות וריאליות בתקציב

רוח גולן.

"בזמן האחרון באמת קשה להסתדר עם התקציבים!"

(מחור "אפטר להתפקע!"
של גידי קייך - 1966)

נוכחו: ברוך כ', רימונד ס', איזק פ', ג'וני פ', בני ג', קולין פ', זמי ב"צ.

(1) תוכנית החלפת רכב - תשל"ח (בהשתתפות בני פ', פיל ג' - ו. התחבורה)
חברי ועדת התחבורה הביאו בפני הועדה את ההצעה שלהם להחלפת רכב תשל"ח, כדלקמן:

פיאט: למכור. (צריך תיקון - כ-20,000 ל"י)
טוברו ירוק: להחליף את הפיאט ברכוז משק.
לקנות רנו 12 סטיישון במקום טוברו ירוק (חברה).
פורד אדום: למכור. להחליף אותו באקונומיה ע"י פורד לבן.
אופל כחול: למכור.
פולקסווגון אדום: למכור. לקנות במקומו מיניבוס אחר, באותו דגם אבל מודל חדיש יותר.

סיכום כספי:

ל"י	הוצאות	ל"י	הכנסות
20,000 -	תיקון פיאט	65,000 -	מכירת פיאט
180,000 -	קניית רנו 12	60,000 -	מכירת פורד אדום
	קניית מיניבוס	60,000 -	מכירת אופל כחול
65,000 -	משומש		מכירת פולקסווגון
		40,000 -	אדום
<u>265,000 -</u>	סה"כ	<u>225,000 -</u>	סה"כ
<u>40,000 ל"י</u>	הוצאות נטו		

הוחלט: לקבל הצעה זו ולכלול אותה בתוכנית השקעות תשל"ח.

(2) הקמת תת-ועדה למיכון הקלאי

ברוך הציע להקים תת-ועדה למיכון שתעסוק בכל השאלות הנוגעות ברכישת, מכירת, החלפת ותיקון מערכת הכלים החקלאיים במשק. הועדה תפעול במתכונת של המלצות בלבד, ותביא את הצעותיה להכרעה בוועדת המשק.

הוחלט: לאמץ את ההצעה.

(3) קבלן לאחזקת הביוב במשק (רהשתתפות אלק ק')

בגלל העדר אנסלטור, הוצע להתקשר עם קבלן לשם אחזקת הביוב במשק לתקופה של 3 חודשים. הקבלן עובד לפי שכר חודשי, ומתחייב להענות מיד לכל פניה עקב תקלה במערכת הביוב.

הוחלט: לאשר את הסדר הנ"ל לתקופה של 3 חודשים.

(4) קבלן לעבודות חשמל במחנה (בהשתתפות אלק ק' ודוד א')
צוות החשמלאים מונה היום חבר אחד בלבד (דוד אלמן), ואין ביכולתו
לבצע את כל עבודות החשמל והתקונים ההכרחיים. הוצעה התקשרות עם
חשמלאי שיעבוד על בסיס של שכר יומי, לפי פרויקטים מוגדרים. כל החומר
יסופק ע"י המשק.

הוחלט: להתקשר עם הקבלן שהוצע לעיל לתקופה נסיונית.

דצמבר 1977
טבת תשל"ח

נספח השלישי

הצעה לתקציבי אחזקת חברים תשל"ח
(בתוספת 20% להצעת האחדור לתשל"ח)

הצעת המשק	הצעת האחדור	הצעת המשק	הצעת המשק	הצעת המשק	הצעת המשק
תשל"ח	תשל"ח	תשל"ח	תשל"ח	תשל"ח	תשל"ח
6,168	5,140	4,330	3,942		כלכלה
					תקציבים אישיים
1,800	1,500	3,552	1,135		תקציב אישי
1,272	1,060		825		הלבשה אישית
360	300		200		הנעלה אישית
792	660		505		אספקה קטנה
120	100		75		הצגות
350	250	250	250		רכב לחבר
672	560		420		נופש
552	460	439	395		רהוט
5,918	4,890	4,241	3,805		ס"ה תקציבים אישיים
					תקציב נורמטיבי
	130		110		רהוט יסוד
	280	197	225		עישון
	370	300	220		עתון
	190	127	130		חקון שעונים/תספורות/קוסמטיקה
	280	352	225		הלבשה כללית
	140	317	110		הנעלה כללית
	1,390	1,293	1,020		ס"ה תקציב נורמטיבי
					תקציבים כלליים
	440	606	360		סיוע, בדיק בית
	90	143	90		ועדת חברה
	520	536	415		ספורט/מועדון/תרבות
	80	79	65		חוננות/מסיבות
	60	95	50		פעילות ציבורית
	140	260	150		השתלמויות קצרות
	900	603	500		לימודים ממושכים
	280	1,068	700		נסיעות לחו"ל
	2,510	3,390	2,330		ס"ה תקציבים כלליים

הוצעת חשל הקמק	בצוע חשל הקמק	הצעת חשל הקמק	הצעת חשל הקמק	הערוך
הוצאות שונות ומסים				
עזרה רפואית	665	569	740	
עזרת קרובים	160	128	190	
כביסה	70	294	80	
דואר/טלפון	130	76	150	
רדיו/טלוויזיה	100	207	200	
מים ונוי	170	177	210	
דלק	990	786	1,300	
מס אחיד/כטוח לאומי	1,000	1,342	1,540	
מס חנועה	400	391	650	
ס"ה	3,685	3,970	5,060	
ס"ה הוצאות קיום	14,782	17,224	19,000	
לחבר :				
טפול מיוחד	177	184		
תחנת יעוץ	49	58		
היגיינה	50	93		
דת	10	28		
החזקת דירות ומוסדות	223	361		
קליטה	34	39		
מענק לבנים		170		
שרות שדיר		497		
אספקה קטנה		103		
	1,533			
ס"ה הוצאות קיום + הוצאות לחבר	15,335	18,757		

January 6, 1978

Dear Parents,

A new year has begun, and let's hope it brings all good things for everyone...so far, unfortunately, the latest 'flu epidemic is sweeping the country and Kfar Hanassi is no exception. So all we can do is wish a speedy recovery to all!

Vreni and Hilary Aptroot have gone abroad to help look after parents and relatives. Dudu has also left the country for a leave of absence. A good journey to all of them.

Yael Nathan is returning to Israel after an extended stay in England and America. Welcome home!

This evening's program: Jim's Casino, at 9:15 in the dining room. All are welcome!

This week's film (subject to last-minute change): All the President's Men, starring Robert Redgrave and Dustin Hoffman.

BIRTHDAYS

- 8.1 Tamar Potacz
Yardena Sharkey
Alan Whitham
- 9.1 Uri Shoval
- 10.1 Gershon Epstein
- 11.1 Cochava Hatzor
- 12.1 Pearl Benatar
- 13.1 Nira Solomon
- 14.1 Jeremy Gruenberg
Esther Netzer

ANNIVERSARIES

- 14.1 Sarita and Joe Cina

WE WILL REMEMBER

Doris Levart

17.1.69
